

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΦΩΤΙΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

ΣΥΝΕΡΑΝΙΣΘΕΙΣΑ ΕΞ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΥΜΝΩΝ

ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΤΥΦΑΛΔΟΥ

ΕΞΕΔΟΘΗ ΜΕΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1848

δαπάναις του αιδιμου Οικουμενικοῦ Πατριάρχου

ΚΥΡΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟ ΕΦΕΣΟΥ

ΗΔΗ ΔΕ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

δαπάναις του νυν ευκλεως πατριαρχεοντος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ε' ΤΟΥ ΑΠΟ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

και διανεμεται δωρεαν ταῖς ἀγίαις τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1891

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

3025

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΦΩΤΙΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

ΣΥΝΕΡΑΝΙΣΘΕΙΣΑ ΕΞ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΥΜΝΩΝ

ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΤΥΠΑΛΔΟΥ

ΕΞΕΔΟΘΗ ΜΕΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1848

δαπάναις του αιδίμου Οικουμενικοῦ Πατριάρχου

ΚΥΡΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟ ΕΦΕΣΟΥ

ΗΔΗ ΔΕ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

δαπάναις του νῦν εὐκλεῶς πατριαρχεύοντος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ε' ΤΟΥ ΑΠΟ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

καὶ διανέμεται δωρεὰν ταῖς ἀγίαις τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις

ἘΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1891

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

SISMANOGLIO
MEGARO

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ ἱεροῦ Προδρόμου
ἐν τῇ πόλει Ἀντιόχειας ἐκδόσασα

Ἡ παρὰ τῆς 2 Μαρτίου 1891
Ἐκδόσασα Σύνοδος

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΤΟΙΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΥΣΕΒΕΣΙΝ ΕΝ ΚΥΡΙΩ, ΧΑΙΡΕΙΝ

ΤΗΣ ἱερᾶς καὶ πανσεβάστου μνήμης τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἰσαποστόλου Φω-
τίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ, τῆς ἀείποτε μὲν εὐλαβῶς τιμω-
μένης ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ (α), τὸ πάλαι δὲ καὶ πανεόρτως τελουμένης ἐν τῷ σεπτῷ
Προφητείῳ, ἧτοι Ναῶ τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῷ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῇ ἐπι-
λεγομένη τῆς Ἐρημίας ἢ Ἡρεμίας (β), συστάσης ἤδη καὶ αὖθις καθ' ἡμᾶς ἐν εὐσήμεροις ἡμέ-
ραις ἑορτῶν, ἐδέησεν, εὐλαβεῖα τῇ πρὸς τὸν Ἅγιον, συνταχθῆναι τὴν ἀνά χειρᾶς ἱερᾶν Ἀκολου-
θίαν, τῆς ἀρχαίας τυχὸν ἐν γωνίᾳ που καὶ ἐν παραβύστω εἰσέτι ἐναποκειμένης. Καὶ συνέστη μὲν
ἡ τοῦ θεσπεσίου Ἱεράρχου ἑορτὴ ἐν τῇ κατὰ τὴν νῆσον Χάλκην εὐαγεστᾶτη καὶ σταυρο-
πηγιακῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος (γ), τῇ παρ' αὐτοῦ τοῦ τρισμακάρου τὸ πρῶτον κτιθείσῃ, ὡς
ἡ ἐκ πατέρων εἰς ἡμᾶς ἀφικομένη παράδοσις ἐξιστόρησε, καὶ τῇ τῆς νέας Σιών ἐπωνυμίᾳ,
παρ' αὐτοῦ σεμνολογηθείσῃ (δ)· ἐτάχθη δὲ ἵνα οἷς ἐν αὐτῇ τοῦ ἔτους ἐπιτελήται, τῇ σ' δη-

(α) Βλ. Τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Συνοδικὸν τῆ Κυριακῆ τῆς Ὁρθοδοξίας.

(β) Βλ. Συναξαριστὴν τοῦ ἀοιδίου Νικοδήμου τῆς Φεβρουαρίου.

(γ) Ἡ περίβλεπτος αὕτη καὶ σεπτὴ Μονὴ ὑπὸ τῆς πάλαιότητος σθρωθεῖσα, καὶ ἐν μέρει ὑπὸ
πυρκαϊᾶς τεφρωθεῖσα ἐρείπιόν τε καταστᾶσα, καὶ ἔρημος μονοῦ, προνοίᾳ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας πρὸ πέντε ἡδὴ ἐτῶν, Πατριαρχεύοντος τοῦ Κυρίου Γερμανοῦ, ἀνφοδομήται φιλοτίμῳ κα-
ταβολῇ καὶ συνεισφορᾷ τῆς τε αὐτοῦ Παναγιώτητος καὶ τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, τῶν ὑπὲρ παντὸς
μὲν τοῦ τὴν κοινὴν τοῦ Χριστωνόμου πληρώματος ὠφελίαν ἀφορῶντος, καὶ πρὸς δόξαν τῆς Ὁρθοδό-
ξου ἡμῶν πίστεως συντελοῦντος ἀκμάτων ζῆλον καταβαλλόντων, ἰδιαιτέρῃ δὲ γενναιότητι καὶ
προθυμίᾳ ψυχῆς πρὸς τὴν ἐκ βάρων πολυδάπανον ἀνέγερσιν καὶ λαμπροτάτην ἀνοικοδομὴν τῆς
Μονῆς ταύτης φιλοτιμησαμένων, μετὰ τῆς συνδρομῆς καὶ τινῶν ἄλλων φιλογρίστων εὐσεβῶν· κατὰ
δὲ τὸν ἀπαρχῆς σκοπὸν καὶ τὴν διακαῆ ἔφεσιν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας συνέστη ἐν αὐτῇ
θεολογικῇ σχολῇ πρὸς ἐκπαίδευσιν μόνων τῶν ἐν τῷ ἱερῷ κλήρῳ ἀριθμουμένων ἢ καταλεχθησο-
μένων, ἧτις καὶ διὰ τῆς συντόνου καὶ ἀγρύπνου προστασίας τοῦ ἤδη εὐκλεῶς πατριαρχεύοντος
Παναγιωτάτου ἡμῶν Δεσπότης Κυρίου Κυρίου Ἀνθίου, καὶ τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ἀκμά-
ζουσα ἤδη καὶ ἐν ἀρίστη ἀρμονίᾳ καὶ τάξει κυβερνωμένη δι' ἐγκαταστάσεως εὐσεβῶν καὶ σοφῶν
Διδασκάλων, μαθητᾶς τε προαγαγούσα τετελεσμένους ἐν τῇ ἱερᾷ Θεολογικῇ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐγκυ-
κλίαις μαθήμασι, καὶ ἐς τοῦπιόν χρηστοτέρας ἐπαγγελιομένη τὰς ἐλπίδας τῆς κοινῆς ψυχικῆς
ὠφελείας τοῦ Χριστωνόμου λαοῦ, διαπρέπει κοινὸν σεμνολόγημα τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

(δ) Τὴν παράδοσιν ταύτην διέσωσε καὶ γραφῇ καθ' ἡμᾶς παρέδωκεν ὁ γηραιὸς καὶ σεβάσμιος
Π. Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης Κύριος Κωνσταντῖος ὁ Α' ὁ πολὺς τὴν τε θύραθεν καὶ τὴν ἔσω

λονότι τοῦ Φεβρουαρίου, ἡμέρα τῆς μακαρίας αὐτοῦ κοιμήσεως (α), καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ἤτοι τῇ ἐφεξῆς μετὰ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἑορτὴν, καὶ τῆς Μονῆς τὴν πανήγυριν, καὶ τοῦτο, καθό τε Κτίστορος ταύτης Ἁγίου, ὡς εἴθισται καὶ ἐν πολλοῖς τῶν τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους Ἄθωνος εὐαγῶν καὶ περιωνύμων Μοναστηρίων, τῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἰδίαν ἑορτὴν ἐπιτελούντων καὶ τὴν τῶν ἁγίων Κτιτόρων αὐτῶν ἱερωτάτην μνήμη, καὶ προσέτι, ἔρα δέ μοι κἄν τούτῳ πρόνοιαν Θεοῦ καὶ βουλήν, ὡς ἰδίως ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀγωνισαμένου κατὰ τῶν ἀρνούμενων τὴν ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς αἰώνιον αὐτοῦ ὑποστατικὴν ἐκπόρευσιν, τολμηρῶς δ' ἅμα καὶ ἀμαθῶς προστιθεμένων τῷ τῆς Πίστεως ἱερῷ Συμβόλῳ τὴν καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ αἰρετικὴν ἐκείνην καὶ ἔλως βλάσφημον καὶ ἀντεαγγελικὴν προσθήκην, καὶ παραχαραττατόντων οὕτω τὸ ἅγιον καὶ σεπτὸν Σύμβολον τῆς ἀμωμήτου Πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, Μανιχαϊσμὸν δ' ἀντικρὺ ἐντεῦθεν εἰσαγόντων εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν, ἢ Σαβελλιανισμόν, ἢ Ἀρειανισμόν, ἢ καὶ εἴτι χειριστον καὶ βλασφημότατον ἐν θεολογίᾳ· ἐξ οὗ καὶ μάλᾳ δικαίως κορωνίδα τῶν κακῶν ἐν τοῖς ἄλλοις αὐτῶν καινοτομήμασι τὴν πνευματομάχον ταύτην προσθήκην αὐτὸς ὁ ἱερώτατος Φώτιος ἀπεκάλυψε, Φώτιος ὁ μέγας ὄντως καὶ γενναῖος ὑπέρμαχος τοῦ Εὐαγγελίου, Φώτιος ὁ Ἰσαπόστολος καὶ μέγιστος ἐν Πατράσι καὶ Ἱεράρχαις, ὁ τῆς εὐσεβοῦς πίστεως ἀτρόμητος ὁμολογητῆς, καὶ τῆς ὀρθοδόξου Οἰκουμένης ἀείζωος Πατριάρχης. Καὶ ἄλλα τοίνυν γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ Δικαίου ἀνόμιαν, χεῖλη Μανιχαίων καὶ Σαβελλιανῶν, χεῖλη Ἀρειανῶν καὶ Πνευματομάχων, χεῖλη Ἀγιομάχων καὶ δυσσεβῶν, χεῖλη δόλια ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος λαλοῦντα, καὶ ἀνόμιαν ἐν ὑπερφηανείᾳ καὶ ἐξουθενώσει, οἷαν ἀείποτε τὸ τοῦ σχίσματος καὶ τῆς αἰρέσεως παμμίαιρον στόμα κατεβλασφήμησε καὶ κατ' ἄλλων μακκρίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Τιμάσθω δὲ τούναντίον καὶ διὰ θαύματος ἀγέσθω ὁ ἐν Ἁγίοις πανθαύμαστος Φώτιος, ὅστις, ὄρων τὸν Ἀσσύριον ἐκείνον ὀράκοντα σύροντα τὸ τρίτον μέρος τῶν τοῦ νοητοῦ στερεώματος ἀστέρων, ἔστη εἰς τὸ μέσον ὡς ἄλλος Μιχαήλ, καὶ πρῶτος, πρῶτος αὐτὸς, πρῶτος πάντων ἐφώναξε τὸ, στῶμεν καλῶς, στῶμεν οἱ πιστοὶ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ἐν τῷ κηρύγματι τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ἐν τῇ τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας διδασκαλίᾳ, ἐν τοῖς τῶν ἁγίων καὶ ἱερῶν Συνόδων πνευματοφθέγκτοις ὅροις καὶ θεσμοῖς καὶ Κανόσιν, ἐν ταῖς σεπταῖς τῶν Πατέρων παραδόσεσι καὶ διδασκαλίαις, συντόμως, ἐν τῇ ὀρ-

σοφίαν καὶ ἀκριβέστατος τῶν πατρῶν ἀνιχνευτῆς. (βλ. Κωνσταντινιάδα σελ. 166 ἐκδ. Βενετ. 1824). Ταύτην δὲ ἀσπαζόμενος τὴν παράδοσιν καὶ ὁ σοφώτατος διδάσκαλος κύριος Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων, ὁ περικλητὸς ἐν λόγοις καὶ ἀγαθῶν πατέρων ἐφάμιλλος, ἐξύφανε τοὺς γλαυφύρους τούτους στίχους.

«Χαῖρέ μοι ἀνθιμόεσσα Προποτιδος ἀφθιτε κοίρη,
Χαλκῆτις νῆσος, πᾶσι ἀειδομένη
Ἡ καλὴν στεφάνην ἀμφικρόθιμον ἐστεφάνωσαι
Τὴν δε Μοιρὴν ἱερὰν τῆς μεγάλης Τριάδος,
Φώτιος ἦν πρῶτος Πατριάρχης κείνος ὁ θεῖος
Δείματο, καὶ ἔ Νέμῃ ἐξορόμησε Σιών».

(α) Βλ. Συνάξαιστίην ἐνθα ἄνωτ.

θοδοξῶ πίστει καὶ Ἐκκλησίᾳ· καὶ νέος διὰ τοῦτο Μωϋσῆς, νέος Ἡλιοῦ Θεοδίτης ἐπιγραφέσθω παρ' ἐκάστης φυλῆς καὶ γλώσσης, τῆς τὴν Ὀρθόδοξον τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν ὁμολογούσης (α). Τιμάσθω πάντως ὁ λαμπρὸς ἀριστεὺς καὶ ἁγιοπρεπέσιν ὕμνοις ὁ θεῖος Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος γεναιρέσθω, ὡς τῶν Γερμανῶν καὶ Ἰγνατίων γνήσιός τε διάδοχος καὶ τὴν ἀγιότητα ἰσοστάσιος· ἐνθέσμως γὰρ καὶ κανονικῶς ὡς ἄξιός καὶ ἀνέγκλητος εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνενεχθεὶς βαθμὸν, καὶ ἀναβῆς εἰς τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, καθὼς εἰς αὐτὸν τοῦτον πρὸ αὐτοῦ ἀνέβησαν Νεκτᾶριος, καὶ Ταράσιος, καὶ Νικηφόρος οἱ ἀγιοτάτοι, καὶ εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν τῶν Μεδιολάνων Ἀμβρόσιος ὁ ἱερώτατος, οἱ μὲν ἀπὸ λαϊκῶν, οἱ δὲ καὶ ἀπὸ κατηγουμένων, οὕτω τηλικαῦτα δεῖσαν, ἱερούργησε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς ἄλλος Παῦλος, δόκιμος ἐν πᾶσι ἀναδειχθεὶς καὶ Ἰσχυρόστολος, θλίψεσι δὲ καὶ διωγμοῖς καὶ ποικίλαις στενοχωρίαις ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας προσομιλήσας ἐτελείωσεν ὑπερόριος ὁ ἀείμνηστος ὄντως καὶ εὐσεβέστατος τὸ στάδιον τῆς ἀμέμπτου καὶ ἁγίας αὐτοῦ ζωῆς, ὡς ἄλλος Χρυσόστομος, στερρὸς ἀναφανείς καὶ ἀκράδαντος ἐνώπιον πάσης δυναστείας καὶ μέγας τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ὁμολογητῆς. Τί τῶν πρὸ αὐτοῦ Πατέρων ὑποδεέστερος; Ἐφάμιλλος αὐτῶν, καὶ τοὺς μὲν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τοῖς δὲ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, ἐλάλει ἐναντίον ἀνόμων ὁ μέγας καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ οὐκ ἠσχύνετο, τούτῳ μὲν, οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων, βεβηλοῦν τὰ ἅγια χερσὶ μαιφόνους, ἐκείνῳ δὲ, οὐκ ἔξεστί σοι παραχαράττειν, τὸ ἅγιον τῆς ἀχράντου Πίστεως Σύμβολον, καὶ ἀνατρέπειν ὄρια, ἃ συνοδικῶς ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν, καὶ μοναρχεῖν καὶ τυραννεῖν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῆς Κεφαλῆ, καὶ Θεμέλιον καὶ λίθος ἀκρογωνιαῖος, καὶ πέτρα ἀσάλευτος, καὶ Ἀρχιποιμὴν, καὶ ἄκρος καὶ μέγας καὶ ὕψιστος καὶ ἀθάνατος καὶ αἰώνιος Ἀρχιερεὺς, ὁ Χριστὸς, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος, ὁ Λυτρωτῆς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν. ὦ Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα τοῦ νέου Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ, ἀπόλαυέ σου τὰ νικητήρια. Ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου, ἥτις ἐπὶ γῆς διὰ θλίψεων σὲ εὐλόγησε καὶ σὲ ἐδόξασεν, αὐτὴ καὶ νῦν ἐν οὐρανῷ στεφανοῖ τὴν ἱεραρχικὴν κορυφὴν σου στεφάνῳ δόξης αἰδίου καὶ μακαριότητος.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς συστάσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου ἅλις ἐχέτω. Οἶδαμεν δὲ ὅτι εὐαρέστως οἱ Ὀρθόδοξοι ἀποδέχονται τὰ ἐν τούτοις παρεκβατικώτερον εἰρημένα περὶ τῆς ἀγιότητος τοῦ Θεοσπεσίτου Ἱεράρχου, τῆς τοῦ λόγου φορῆς κατενεγκούσης ἡμᾶς εἰς τοῦτο διὰ τὰ κατ' αὐτοῦ ἀνυπόστατα ψεύδη καὶ τοὺς αὐτόχρημα λήρους τῶν Παπιστῶν, τῶν πάντων ἐθνικαῖς προλήψεσι καὶ τῇ ἰδίᾳ φαρτρίᾳ τε καὶ συμμορίᾳ δουλευόντων, καὶ πεισματωδῶς ἀλλήλους ἀντιγραφόντων διχα κρίσεως, μακρὰν πάσης ἀληθείας, καὶ ἐναντίον τῆς ἰδίας αὐτῶν συνειδήσεως, τοῦθ' ὅπερ καὶ μόνον ἀρκεῖ ἵνα μὴ ἀφεθῇ αὐτοῖς οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

Λέγομεν δὲ ἤδη καὶ περὶ τῆς συντάξεως τῆς προκειμένης Ἀκολουθίας. Τὸ ἀτραπέστερον διώκοντες συνετάξαμεν αὐτὴν ἐρανισάμενοι σχεδὸν ἅπαντα ἐκ τῶν ἐπ' Ἐκκλησίας εἰς Ἱεράρχας ἀδομένων ἱερῶν ὕμνων, πολλοὺς δὲ μάλιστα τούτων καὶ κατὰ λέξιν ἀντεγράψαμεν, ἐπόμενοι καὶ

(α) Ἀνάγνωθι τὰς σοφὰς σκέψεις τοῦ σοφωτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἀνδρὸς Κυρίου Ἀλεξ. Στούρτζα. *Considérations sur la doctrine et l'esprit de l'Eglise Orthodoxe* Σελ. 172—188. Weimar, 1816.

ἄλλοις μὲν τῶν πρὸ ἡμῶν (α), ἐξαιρέτως δὲ τῇ πράξει τῆς Ἐκκλησίας, τῆς πολλούς τινες τοὺς ὕμνους ψαλλούσης ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἐκάστην τάξιν Ἁγίων, ὡς πᾶς τις δύναται πληροφορηθῆναι περὶ τούτου, ἀναγινώσκων τὰ Μηναῖα καὶ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία. Προεχρίναμεν δὲ τούτους τῶν ἡμετέρων τυχόν ψελλισμάτων, καὶ ὡς ὑπὸ Θεοφόρων καὶ ἁγίων ἀνδρῶν συντεθέντας, καὶ ὡς ἰδίας τινὸς τῆς χάριτος πλουτοῦντας· ἔχονται γὰρ οὐ μόνον ποιητικῆς ἰδέας, ἐκκλησιαστικῆς ὕμνολογίας προσηκούσης, ἀλλ' ὅπερ καὶ κάλλιστον, περιέχουσι καὶ διακηρύττουσιν αὐτὴν τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως τὴν θείαν καὶ ἄμωμον καὶ οὐράνιον διδασκαλίαν· καὶ εἰσὶν ἄρα Γραφαὶ καὶ Παραδόσεις ἀσματολογούμεναι, καὶ ὡς εἶπεῖν μελωδικῶς θεολογοῦσαι, καὶ μεγάλη οὕτω τῇ φωνῇ διατρανοῦσαι τὰ περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγάλα. Ἐντεῦθεν καὶ ἐπιλάμπει ἐν αὐτοῖς διαρρήδην τὸ ὕψος, τὸ κάλλος, τὸ ἀφελές, τὸ σφοδρὸν, τὸ παθητικὸν καὶ κατανυκτικόν, τὸ ὑψηλὸν καὶ μεγαλοπρεπές τῶν Ἁγίων Γραφῶν, μετὰ καὶ τῆς τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας θείων Πατέρων ἐν πολλοῖς ὑψηλοῖς, καὶ εὐφραδείας, καὶ δεινότητος, καὶ καλλιπειρίας· ὧν οὐκ ἂν τις ἔξαρνος γένοιτο, εἰ μὴ ἄνθρωπος βλάξ καὶ ἀβέλτερος, ἢ κακόνους καὶ ἐθελόκακος, καὶ τὴν εὐσέθειαν γλιαρῶς, ἢ μηδεμίαν ἀληθῆ αἰσθησιν τοῦ καλοῦ ἔχων, ἢ καὶ τις τῶν ἐπιπολαίων ἐκείνων, τῶν τὰ πάντα μὲν εἰδέναι ἐπαγγελιομένων, μηδὲν τι ὁμῶς κυρίως καὶ βασίμως ἐπισταμένων· ἀλλ' οὐδεὶς ἡμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς τούτους ὁ λόγος.

Ἐπισημειούσθω δὲ καὶ τοῦτο ὡς δίκαιον. Οἱ μὲν δύο πρῶτοι Ἰαμβικοί στίχοι οἱ πρὸ τοῦ Συναξαρίου, εἰσὶν, ὡς γνωστὸν, τοῦ ἀοιδίμου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, τοῦ νεωτάτου τούτου τῆς Ἐκκλησίας σεμνολογήματος· οἱ δ' ἐφεξῆς τρεῖς, ἧτοι οἱ δύο Ἰαμβικοί καὶ ὁ Ἡρωϊκός, συνετέθησαν χάριν εὐλαθείας τῆς πρὸς τὸν Ἅγιον ὑπὸ τοῦ ἐλλογιμωτάτου κυρίου Ἡλία Τανταλίδου, καθηγητοῦ τῶν ἐλληνικῶν Γραμμάτων ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας. Ὁ δὲ βίος τοῦ Ἁγίου, ἐκτεθεὶς παρ' ἡμῶν κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπ' Ἐκκλησίας ἀναγινωσκομένων ὑπομνημάτων, ἧτοι τῶν ἱερῶν Συναξαρίων, συνωψίσθη ἐκ τῆς αὐτοῦ πλατυτέρας βιογραφίας τῆς σφωτάτα καὶ φιλαληθέστατα συγγραφείσης ὑπὸ τοῦ ἐν μακαρίοις Ἱεράρχου Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκου (6).

Ἐρρωσθε γοῦν οἱ τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Ἀκολουθίᾳ ἐντυγχάνοντές, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί· μνημονεύετε

(α) Βλ. πολλὰς ἄλλας ἐν Φυλλάδι Ἀκολουθίας, καὶ ἐξαιρέτως τὰς τῶν Ἁγίων τῶν ἐν Κύπρῳ.

(6) Βλ. τὴν εἰς τὴν Ὀκτώτευχον Σειρᾶν, τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκου. Τόμ. Β' σελ. ι'—ις'. Ὁσαύτως καὶ Πέτρον σκηνιδέλου τοῦ μακαρίου Ἡλία Μηνιάτου καθὼς ἔτι καὶ τὴν ὑπὸ Ἡ. Τανταλίδου ἐκδοθεῖσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ αὐμζ' Ἐπιστολιμαίαν Ἐπίκρισιν μετὰ καὶ τοῦ εἰς ταύτην Ἐπιμέτρου, ἐν οἷς ὁ σφωτάτος τούτων καὶ καλλιστέφανος συγγραφεὺς καὶ τῆς πατρῴας πίστεως ἐνθερμὸς ζηλωτὴς τὴν τε τοῦ ἱεροτάτου Φωτίου ἀγιότητα ἀναντιρρήτως ἀποδείκνυσι, καὶ τὰς τῆς ποικιλομόρφου παπικῆς αἱρέσεως ἀποτοξενούμενας κατ' ἐκείνου βλασφημίας γενναϊότατα ἀνασκευάζει. Εὐχῆς ἔργον δ' ἂν εἴη, εἴπερ ἐπὶ τούτοις αὐτὸς οὗτος ὁ ἔξοχος καὶ θεοδώρητος ὄντως τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας προσηκιστῆς συνέγραψεν ἐκ προθέσεως καὶ κατὰ πλάτος τὸν θαυμάσιον βίον τοῦ λαμπροῦ καὶ φαινοῦ τῆς Ἐκκλησίας Πατρὸς καὶ Ἱεράρχου Φωτίου, ἢ ἕτερός τις, δυνάμενος ἐπίσης διὰ τῶν σφῶν αὐτοῦ λόγων ταῖς μὲν τῶν Ὀρθοδόξων ψυχαῖς τὸ τῆς εὐσεθείας γλυκὸς ἐνσταλάξει, τοῖς δὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καπηλεύουσι καὶ ἀνακίδει τοῦ ψεύδους προστάταις τὴν τῆς ἀληθείας δριμύτητα, ὡς εἰκός, πρὸς σωφρονισμὸν αὐτῶν ἐπαφείναι.

δὲ καὶ ἡμῶν τῶν ἐκπονησάντων καὶ δι' εὐλάβειαν καὶ μόνην τὴν πρὸς τὸν Ἅγιον εἰς τὴν σύνταξιν ταύτης παρορμηθέντων, μὴ διαλείποντες καθικετεύειν ἐκτενῶς τὸν Κύριον ὅπως διαφυλάττῃ τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν αὐτοῦ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς καὶ ἐπηρείας αἰρετικῶν ἀνθρώπων. Ἴδου γὰρ καὶ νῦν ὡς ὑπὲρ ἄλλοτε ποτε ποικίλοι καὶ πολυειδεῖς περιήγουσιν οὗτοι θάλασσαν καὶ ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιοῦσιν αὐτὸν υἱὸν γένης διπλότερον αὐτῶν. Ὑποδρηστήρες τοῦ διαβόλου, ὀργῆς καὶ κατάρας τέκνα, καὶ δαίμονες σαρκόφοροι, σκευὴ τοῦ Σατανᾶ καὶ υἱοὶ λοιμῶν καὶ ἀπωλείας, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος, καὶ δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, περιπατοῦσιν ὡς λέοντες ὠρυόμενοι, ζητοῦντες τίνα καταπίωσι. Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ πᾶσαι τούτων αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. Συνθλασθήτωσαν αἱ μύλαι αὐτῶν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Πληρωθήτωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας. Συγκαμφθήτω ὁ νῶτος αὐτῶν διαπαντὸς τῇ τῶν καλῶν καὶ γνησίων ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας ποιμαντικῇ ράβδῳ. Καταρραχθήτω ἡ ἐπηρμένη αὐτῶν ὀφρὺς τῷ ῥήματι τοῦ Θεοῦ, καὶ τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι τῆς Ἐκκλησίας. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δὸς αὐτοῖς μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν, ἔλκυσον αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, ἐπισυνάγων ἅπαντας εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τῶν εὐπροσδέκτων πρεσβειῶν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἰσαποστόλου Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, πρὸ δὲ πάντων, καὶ μετὰ πάντων, τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἀξιωθῆϊμεν, ἀδελφοί, καὶ τῶν αἰωνίων ἐκείνων καὶ ἀνεκλαλήτων ἀγαθῶν, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, δοξάζοντες ἀκαταπαύστως μετὰ Ἀγγέλων καὶ Ἁγίων τὴν Παναγίαν καὶ Ὁμοούσιον καὶ Ζωοποιὸν καὶ Ἀδιείρετον Τριάδα, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν ἓνα καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ ιε' ὀκτωβρίου τοῦ αὐμζ' σωτηρίου ἔτους.

† Ο ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΤΥΠΑΛΛΟΣ

ΤΗ ΣΤ' ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΦΩΤΙΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

*Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στιχ. δ'
καὶ ψάλλομεν στιχ. Προσόμοια δ', ἦχος α'.*

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὸν Ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημοῦμέν σε, Πατριαρχῶν τὸ κλέος, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸν μέγαν πρωτοστάτην καὶ φαινόν, ἱερώτατε Φώτιε· ταῖς σαῖς οὖν Πάτερ πρεσβείαις σκέπε ἡμᾶς, τοὺς τιμῶντάς σου τὴν κοίμησιν.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ οἰκῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστῶς παρρησία τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν καὶ τῶν παθῶν, διωρηθῆναι καθικέτευε.

Τῆς καθαρᾶς σου καρδίας, τοῦ θείου Πνεύματος, φωτιστικαῖς ἀκτίσιν, αὐγασθείσης πλουσίως, τρισμάκαρ Θεηγόρε, φωτοειδῆς, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ τῶν αἰρέσεων σκότος τὸ χαλεπὸν, θεία χάριτι διέλυσας.

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις, νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστῶς Τριάδι τῇ ἁγίᾳ τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, ἦχος π.λ. δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὸν Ἱεράρχην καὶ φίλον Κυρίου, Φώτιον τὸν πανθαύμαστον, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἐμπλεως, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθείς, ἐκ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας διὰ δογμάτων τοὺς λύκους ἀπήλασε· καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀναδέδεικται, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος· διὸ καὶ μετὰ πότμον παριστάμενος ἐγγύτερον τῷ Χριστῷ, ἀδιαλήπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στιχ. σιγ. ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Αγε δὴ τῶν πιστῶν, ὁμήγουρις ἡ θεία, αἰνέσωμεν προφρόνως, τὸν μέγαν Ἐκκλησίας, Ἀρχιεράρχην Φώτιον.

Στιχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Οφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Πατὴρ ἡμῶν καὶ οἶκος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στιχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Υμνους σοι προσφωνεῖ, ἡ σὴ Μονὴ θεόφρων, Σιών τῆς νέας ἦνπερ, διάσωζε λιταῖς σου, πρὸς Κύριον ἐκάστοτε.

Δόξα, ἤχος β'.

Ιεραρχῶν τὸ θεῖον ἀγλάισμα, Φώτιε Πάτερ αἰοῖδιμε, κατὰ τὸ ὄνομά σου, οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σου· ἡ ζωὴ σου ἐνδοξος, καὶ ἡ κοιμησις μετὰ Ἀγίων· πρέσβευε οὖν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλος, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων ἰκέτευε Φώτιε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξ ἱστῶμεν στιχ. τ' καὶ ψάλλομεν στιχ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε ἐπινεύσει θεϊκῇ, μέγας τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας προεχειρισθῆς Ποιμὴν, καὶ τὴν τῆς αἰρέσεως καθεῖλες ἔπαρσιν, διελέγξας προσθήκην τε τὴν ἐν τῷ Συμβόλῳ, τότε ἡ ὁμήγουρις πιστῶν ἐκρότησε, χεῖρας ἐν χαρᾷ ἐκβοῶσα, δόξα σοι Τριάς Παναγία, δόξα σοι Τριάς ἡ Ὁμοούσιος.

Οτε παρ' ἀνόμων δικαστῶν, Πάτερ ἀπηλάθης ἀδίκως τοῦ σοῦ ποιμνίου σοφὲ Φώτιε πανθαύμαστε, καὶ ὄντως μέγιστε, Ἱεράρχα θεσπέσιε, καὶ φίλε Κυρίου, τότε ἀπεθαύμασαν τὴν καρτερίαν σου, θάμβει συνοχῇ τε καρδίας, ἅπαντες Ὁρθόδοξοι ἤρθη, λέγοντες ἐκ μέσου νῦν ὁ δικαίος.

Οτε ἐκοιμήθης ἱερώς, τὸν Ἀγίοις πρέποντα ὕπνον, Φώτιε ἐνδοξε, τότε θεολόγων σε δῆμοι προέπεμψαν, ὡς στεφρόν αὐτῶν πρόμαχον, καὶ πάντων Ἀγγέλων τάγματα ἐκρότησαν ἐν τῇ ἀνάδῳ σου· τότε καὶ Τριάς ἡ ἅγια, ὑπὲρ ἧς στεφρόως ἠγωνίσω, δόξης σε στεφάνοις ἐστεφάνωσε.

Ἔτερα Προσόμοια, ἤχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὸ τῆς χάριτος ὄργανον, τὴν κιθάραν τοῦ Πνεύματος, στύλον τὸν ἀκράδαντον θείας Πίστεως ὀρθοδοξίας τὸν πρόμαχον, τὸν μέγαν διδάσκαλον, Ἱεράρχην τὸν κλεινόν, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν λαμπρότατον, ἀριστεὰ Κυρίου μελωδίαις, εὐφημήσωμεν ἐνθέως, τὸν ἀγιώτατον Φώτιον.

Τὸν πυρίπνοον ρήτορα, Οἰκουμένης διδάσκαλον, Κωνσταντινουπόλεως θεῖον Πρόεδρον, Ἀρχιερέα τὸν μέγιστον, ποιμένα πανάριστον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπρότατον Φώτιον, ἀνυμνήσωμεν, οἱ Ὁρθόδοξοι πάντες ὁμοφώνως, ἱεραῖς ἐν ὑμνωδίαις, Πατριαρχῶν τὸν Πρωτόθρονον.

Παρανόμῳ προστάγματι, ἀπηλάθης τῆς ποιμνῆς σου, θλίψεσι βασάνοις τε προσωμίλησας, ὑπὲρ τῆς Πίστεως ἐνδοξε, στεφρότατε Φώτιε, Ἱεράρχα φαινέ, Ἐκκλησίας ἐδραίωμα, στύλε ἄσειστε, διὸ πάντες τιμῶμέν σε προφρόνως, ὡς διδάσκαλον καὶ μύστην, Ὁρθοδοξίας αἰοῖδιμε.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Οσιε τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, ἱερώτατε Φώτιε, αἰτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος· τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀραγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι'. 8. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν). Πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. Νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν, ἀκούσατέ μου, ὃ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν Ἰοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκευάσα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάφυρξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα

τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τὰ νοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ἡμῶν, καὶ πλησθῆσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. δ'. 14. Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκειται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις. Καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὡς ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσασθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων φρόνησις, ἐδίδαξε σοφίαν· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον. Ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφῆτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν Ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτιμότερα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γινῶσιν ἀγίαν. Καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρεούντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς· ἵνα γινῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ κατισχύτῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν αὐτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς. Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὀσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς, νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶν, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπισημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γινῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἐλεγγον ἐνοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἰδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεὶ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γινῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἐγνώσαν μυστήρια Θεοῦ· οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυθόμενος παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὀσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηράνοις ἀντιτασσόμενος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. ι'. 32. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. Υἱὸς γὰρ δικαίος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίους διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσονται χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύ-

σεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίαν καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ Σοφίας Κυρίου, φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ. Φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτὴν. Μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτης τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρίαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις ἀίνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβολός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ· καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὸς πατέρων καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἀνθρώπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου. Ὅτι ἐγὼ δούλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὀδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς· λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ πόλις ἡ Κωνσταντίνου, καὶ πᾶσα πόλις καὶ νῆσος, καὶ χώρα ἐπὶ τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τοῦ κοινοῦ Ποιμενάρχου, καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας φωστῆρος καὶ Διδασκάλου, Φωτίου τοῦ τρισμάκαρος· οὗτος γὰρ ἐτι ζῶν μεγάλως ἠγωνίσασθαι ὑπὲρ τῆς τοῦ Εὐαγγελίου πίστεως, καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς ἀπολαύει τὰ τῶν καμάτων αὐτοῦ γέρα τὰ τίμια, πρεσβέων ἀπαύστως Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἄκακον καὶ ὀσιον, τῆς εὐσεβείας τὸν κήρυκα, τὸ πυρίπνοον στόμα τοῦ Πνεύματος, ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· μετὰδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου, Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'.

Ανθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπων, λειτουργεῖ Κυρίου, ἄνερ ἐπιθυμιῶν, σκευὸς ἐκλογῆς, στύλε καὶ ἐδραῖωμα τῆς Ἐκκλησίας, βασιλείας κληρονόμε, μὴ παρασιωπήσης τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Δόξα, ἤχος ὁ αὐτός.

Εὐ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, εὐ ἐργάτα τοῦ ἀμπελώνου Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βᾶρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοὶ τάλαντον ἐπήξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας, διὸ πύλη σοὶ Οὐρανῶν ἠνέωκται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Πάτερ ἁγιώτατε.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Καὶ αἱ συνήθειαι εὐχαί. Εἰς τὸν στίχ. στίχ. Προσόμοια, ἤχος π.λ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ, χαίροις Πατέρων τὸ φαιδρὸν σεμνολόγημα, ὁ πράξει καὶ θεωρία, κεκοσμημένος λαμπρῶς, ἀρετῶν τῶν θείων τὸ θησαύρισμα· πραότητος σκῆνωμα, προσευχῆς ἐνδιαίτημα, τῆς ἀενάου, τῆς σοφίας κειμήλιον, ταπεινώσεως, τὸ τερπνὸν καταγώγιον, ἥλιε διακρίσεως, εἰρήνης τὸ τέμενος, διπλῆς ἀγάπης ὁ οἶκος, τῆς πρὸς Θεὸν καὶ τὸν ἐγγιστά· Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ὁ κανὼν, καὶ διδασκάλων ὁ προστάτης ὁ ἐνδοξος, τὸ στόμα τῶν Θεολόγων, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὁ λαμπρὸς τῷ λόγῳ καὶ τοῖς δόγμασι· ποιμὴν ἀξιάγαστος, Ἀποστόλων ὁμότροπος, εὐστομος γλῶσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα, ὡς περ μάχαιρα ὀξύτατη καὶ δίστομος, ὄργανον τὸ ἠδύφθογγον, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στύλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν καλλονή, χαίροις ἀπάντων Ἱερέων τὸ καύχημα, δογμάτων ἀπηγή ἡ θεία, τῆς Ἐκκλησίας στεβρὸς, στύλος τε καὶ βᾶσις ἀπερίτρεπτος, κανὼν ἀκρίβειστατος, μυστογράφος σοφώτατος, Φώτιε Πάτερ ἀληθείας τὸ ἔρεισμα, ὁ λαμπρότατος, ἀριστεύς καὶ περιδόξος, ἀνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἀγγελε, τῶν Ὀρθοδόξων ἡ δόξα, τῶν κακοδόξων ὁ πέλεκυς, Χριστὸν μὴ ἐλλίπης, ἰκετεύειν ὑπὲρ πάντων τῶν ἐφημούντων σε.

Δόξα, ἤχος δ'.

Επρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων καὶ Φώτιον αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὡς περ τινὰ κόσμον βασιλικὸν καὶ λαμπρόφωτον σάλπιγγα, πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πάντας συναγείρουσαν πρὸς συνασπισμὸν ἀσμάτων θεοπρεπῶν· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Φωτολόγε καὶ Φωτώνυμε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλος, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων ἰκέτευε, Φώτιε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α' στίχ. Κάθ. ἤχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Επέλαμψεν ἰδοὺ τῆς ψυχῆς μου τὸ ἔαρ· ἐπέφανεν ἰδοὺ τοῦ σοφοῦ Ἱεράρχου, Φωτίου τοῦ παμμάκαρος, ἡ φαιδρὰ μνήμη σήμερον. Ὅθεν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν τοῦτον, ὡς στηρίζαντα, τῶν Ὀρθοδόξων τὴν πίστιν, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν β' στιχοῶν. Κάθ. ἤχος γ'· Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἐλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἐνθεον ἐξησχημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖα διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξία τὴν Πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθ. ἤχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο Ἱεράρχης καὶ σεπτὸς θεηγόρος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ λαμπρὸς ὑποφῆτης, τὰς διανοίας χάριτι ἀρδεύεις πιστῶν· τῶν αἰρετικίζοντων δὲ, κατακλύζεις τὰς φρένας, χάριν ἀναβλύζων τε, τῶν θαυμάτων ἐκπλύνεις, παθῶν παντοίων ῥύπον ἀληθῶς, ὅσιε Πάτερ πανένδοξε Φώτιε.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ζῆτει εἰς τὴν Ἑορτὴν τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα, στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ ἰδιόμελον.

Ἦχος π.λ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, Πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Καθὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς δ', καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Καταβασίας δὲ λέγομεν τῆς Ἑορτῆς. Ὁδὴ α', ἤχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Φωστὴρ θεαυγέστατε, φωτὸς ἐπώνυμε ἅγιε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με, φωτὸς αὐγάσας θείου, ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στύλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Φώτιε ἐγνωμεν.

Νομίμως ἠγώνισαι, προκινδυνεύειν θεσπέσιε, τοῦ θεοῦ κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστὸς καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα Νικόλαον, τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείναςαν ἀδιάλωτον.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, τῆς Δύσεως δράκων ὁ δεινός, τοῖς λόγοις σου περιμῶνται, φωστὴρ θεοειδέστατε· διὸ καὶ οἱ ὀρθόδοξοι ἀξιοχρέως τιμῶμέν σε.

Νεκροῦται αἰρέσεως ὁ ὄφις, τοῖς λόγοις σου Πάτερ τοῖς σοφοῖς, ὡς λίθος προσβαλλόμενος καὶ κάραν συντριβόμενος· διόπερ Ἐκκλησία τε ἀξιοχρέως γεραίρει σε.

Γραφῶν παραστάσει γενναίαις, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος σοφῆ, κοινὴν εἶναι ἀπέδειξας, καὶ Πνεῦμα ὀνομάζεσθαι, τὴν τούτου δὲ ὑπόστασιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ανάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ τοῦ Ἁγνῆ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνων γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Κάθ. ἦχος π.λ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν προφήτην Ἡλίαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην ὡσαύτως τὸν Βαπτιστὴν, ἀνδρείως διηλεξάς, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας, Ἱεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ διδαγμάτων πλήθει, τὸν κόσμον ἐπλούτισας. Ὅθεν καὶ ταῖς θεαῖς συγγραφαῖς κεχηρμένος, Πιστοὺς ἐπεστήριξας, καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, Ἱεράρχα θεσπέσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν· τῆς Ἑορτῆς. ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Εν νεότητι τὸ σῶφρον, ἐν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν, ἐν παντὶ δὲ βίῳ τὸ καρτερικὸν καὶ μακροθυμον, καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπιδέδειξαι, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστῷ τῇ δυνάμει σου.

Ολαμπρότατός σου βίος, ὡς κανὼν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης Πάτερ, θείας ἀρετῆς ἀναδέδεικται, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστειαῖς ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, θεοφόρε οὐκ ἔδωκας, ἕως ὅτου Πάτερ, οἶκον σεαυτοῦ ἀπετέλεσας, τῷ παντεπόπτῃ Δεσπότη ὀρειότατον, πρὸς ὃν ἐκραζες· δόξα Χριστῷ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας Παναγία, τοὺς ἀνθρώπους ἐζώσας, πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθορὰν ἐξανέστησας, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα τὸν λυτρούμενον, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστῷ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θείως διδάξας, θεογνωσίας τὸ φῶς, Φώτιε πανθαύμαστε σοφῆ, Πάτερ ἀγιώτατε, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα.

Η γλῶσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ὅξέως τὴν λύτρωσιν διδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτεῖαν αὐτοῦ, καὶ ταῖς σφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ἱερώτατε Φώτιε.

Αστράπτοντα λόγων τε καὶ διδαγμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἀνεδείξε τῷ κόσμῳ, αἰρετιζόντων ἀποσοδοῦντα ὁρμᾶς, καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, τὸν τῆς Πίστεως κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν, υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων, ὁ Ἱεράρχης φησί, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ τοῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινε.

ᾠδὴ ε'. Τὴν θεῖαν τεύτην.

Τὸν μέγαν ἄσωμεν Φώτιον, τὴν σάλπιγγα τρανῶς τὴν κηρύξασαν, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ἐκ τοῦ Πατρὸς τὴν ἐκπόρευσιν, ὡς τῆς βροντῆς ὁ γόνος ἐθεολόγησε.

Ερράγη ἅπαν τὸ φύραγμα, σοῖς λόγοις Ἱερώτατε Φώτιε, τὸ τῆς αἰρέσεως· διὸ πιστῶν ἡ ὁμήγυρις, λαμπροτελῶς τιμᾶ σου τὴν μνήμην Ἁγίε.

Σκιρτᾶ καὶ πᾶσα εὐφραίνεται, ὁμήγυρις πιστῶν ἡ ὀρθόδοξος, πάντιμε Φώτιε, τοῦ Σαβινοῦ ὁρῶσά σε, καὶ Χρυσοστόμου ὄντως σεπτὸν διάδοχον.

Θεοτοκίον.

Υμνῷ σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνῷ σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν, ὑμνῷ τὴν σκέπην σου, βλάβης δι' ἧς πάσης ρύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Κοιτάκιον· ἦχος π.λ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος, καὶ Ὀρθόδοξων ὁδηγῶν ὁ ἐνθεώτατος, Στεφανοῦσθω νῦν τοῖς ἀνθεσι τῶν ἀσμάτων, ἡ θεόφθογγος κιθάρα ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ στερερότατος αἰρέσεων ἀντίπαλος, ὃ καὶ κράζομεν· χαῖρε πάντιμε Φώτιε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐξ ἀνθρώπων, ἀνεδείχθης ὃ Πάτερ, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς, ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν ὅσιε, ἐξίσταμαι καὶ πόθῳ σοι κραυγάζω εὐλαβῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' οὗ Τριᾶς προσκυνεῖται.

Χαῖρε, δι' οὗ Θεὸς ἠνομιεῖται.

Χαῖρε Ὀρθόδοξων κανὼν ὁ εὐθύτατος.

Χαῖρε ἀνομοῦντας ἐλέγγων στερερότατα.

Χαίρε ὕψος ταπεινώσεως δυσανάβατον πολλοῖς.
 Χαίρε βῆθος διακρίσεως δυσθεώρητον θνητοῖς.
 Χαίρε, ὅτι ἐγένου τοῦ Θεοῦ θεῖος θύτης.
 Χαίρε, ὅτι πρυσάγεις τῷ Θεῷ σεσωσμένους.
 Χαίρε Θεοῦ Μαρτύρων ὁμόσκηνα.
 Χαίρε, σεπτῶν Ὁσίων συνόμιλε.
 Χαίρε, δι' οὗ δυσσεβεῖς καθαιροῦνται.
 Χαίρε, δι' οὗ οἱ πιστοὶ βεβαιοῦνται.
 Χαίρε πάντιμε Φώτιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 5' Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἰσαποστόλου Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Θνήσκων Φώτιος, οὐ τερπύτομαι λέγει,
 Πρὸς τὴν τελευταίην, ὧν προητοιμασμένος.

Ἔτεροι στίχοι.

Ἰστράψε τοῖς λόγοισι Φώτιος μέγας.
 Φῶς εὐσεβέσσει, πῦρ δ' ἐναντίους φλέγον.
 Ἄντυγ' ἐς Οὐρανίην ἀνχδέδρομε Φώτιος ἔκτη.

Οὗτος ὁ τρισμακάριος καὶ φερώνυμος Ἱεράρχης, ὁ μέγας καὶ λαμπρὸς τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος, Φώτιος ὁ σοφώτατος καὶ ἀγιώτατος, ὁ Ὁμολογητὴς τῆς πίστεως καὶ Ἰσαπόστολος, ἤκουσεν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν βασιλείων καὶ Αὐτοκρατόρων Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου, Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα, καὶ Λέοντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τούτῳ πατρὶς μὲν ἐπίγειος, Κωνσταντινούπολις ἡ μεγαλύνυμος καὶ τῶν πόλεων ἡ βασιλεύουσα, οὐράνιος δὲ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἡ κραταῖα καὶ ἀνώλεθρος, πατέρες δὲ περιφανεῖς εὐγενεῖς τε τῇ κατὰ σάρκα οὐχ ἦπτον ἢ πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ, ὑπὲρ ἧς καὶ μαρτυρικῶν στεφάνῳ διακεκόσμηται, ἀθλήσαντες οἱ οὐρανόφρονες καὶ καρτερόψυχοι ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκότων, ὡς εἶοικε, τιμῆς καὶ προσκυνήσεως. Τοῖς πρωτίστοις δὲ τῶν βασιλικῶν ἀξιωματῶν πρότερον διαπρέψας, καὶ βίον ἀείποτε ἐνάχρον καὶ θεοφιλῆ ἐξασκήσας, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἔπειτα ποιμεναρχικοὺς παρὰ λαμβάνει οἶακας, ἐπὶ τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως προβιβασθεὶς. Τοῦ γὰρ ἐν Ἁγίοις Ἰγνατίου βίβη βασιλικῇ ἐκβληθέντος τοῦ θρόνου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐντεῦθεν χηρευούσης, μηδ' ὄντος ἄλλως δυνατοῦ διαμείνειν ταύτην ἄνευ Ἐπισκόπου, ὁ ἐν Ἁγίοις Φώτιος, βίβη ὑπαχθεὶς καὶ βασιλικῇ δυναστείᾳ, διαδέχεται κανονικῶς τὸν ἱερὸν Ἰγνατίου, γενόμενος πρότερον Μοναχός, καὶ τοὺς κατὰ τάξιν τῆς ἱερωσύνης λαθῶν βαθμούς. Καὶ οἶους μὲν ἀγῶνας διήνυσεν ὁ τριστόλιθος ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατὰ Μανιχαίων, καὶ Εἰκονομάχων, καὶ ἄλλων αἰρετικῶν, καὶ πρὸ πάντων κατὰ τῆς τότε πρώτον ἀναφανείσης παπικῆς αἵρέσεως, ἧς τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοῦ Λατινικοῦ σχίσματος πατέρα, Νικόλαον τὸν ἀλάστορα Ρώμης Πάπαν, γραφικῶς καὶ πατριακῶς ἀποδείξει ἐξελέγξας, καὶ ἐνδίκως καθελὼν, τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς ἐξωστράκισε, τῷ ἀναθέματι παρὰπέμφας, οἶους δὲ διωγμούς, καὶ κινδύνους, οἷας δὲ ἐπιβουλὰς καὶ καταδρομὰς, οἷας δὲ καὶ τὰς κλωσείας καὶ τὰς ἀπκνηρώπους βασάνους ὑπέστη χριστομιμήτως ὁ καρτερόψυχος θεορρήμων, ὁ στερρὸς καὶ τὴν ψυχὴν ἀλαμπάντιος Ἱεράρχης, ὑπὸ τῶν σχισματικῶν Λατίνων, καὶ τῶν τῆς αἵρέσεως τοῦ Παπισμοῦ θικσωτῶν, ἀνθρώπων κκοούργων καὶ ψευδολόγων, ἀνθρώπων παρὰνόμων, ἀνοσίων καὶ

μιαιφόνων, ἢ κατ' αὐτὸν εἰς πλάτος ἱστορία διέξεισι. Τοσοῦτον δὲ μόνον εἰπεῖν ἐνταῦθα περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον, ὅτι ὁ μακάριος, ἱερουργήσας ὡς ἄλλος Παῦλος τὸ Εὐαγγέλιον, ἅπαν μὲν τὸ τῶν γενναίων Βουλγάρων ἔθνος μετὰ καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν τὴν εἰς Χριστὸν ἀμώμητον πίστιν μυσταγωγήσας τῷ τοῦ Θεοῦ βηπτίσματος λουτρῷ ἀνεγέννησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἐκ διαφόρων αἱρέσεων, Ἀρμενίους, Εἰκονομάχους, καὶ ἄλλους ἑτεροδόξους εἰς τὴν Καθολικὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἐπέστρεψε, λόγους ἐκθεῖς πλήρεις χάριτος καὶ σοφίας καὶ ἀληθείας, δι' ὧν τὰ τῶν κακοδόξων φρονήματα κατεβρόντησε· καὶ τῷ μὲν σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν βασιλοκτόνον καὶ ἀγνώμονα Βασίλειον τὸν Αὐτοκράτορα καταπλήξας, τῷ δὲ ἐνθέρμῳ καὶ κατ' ἐπίγνωσιν αὐτοῦ ζήλῳ πάσης ἑτεροδιδασκαλίας τὰ ζιζάνια ἐκριζώσας, ἐμπλεως ὡς οὐδεὶς τῶν κατ' αὐτὸν τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας ἀνερένη. Οὕτως οὖν ὁσίως καὶ εὐαγγελικῶς ποιμήνας τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ δις μὲν ἀναβάς ἄκων εἰς τὸν θρόνον, δις δὲ τούτου βίβη τυραννικῇ ἐξωσθεὶς, πολλὰ δὲ καὶ διάφορα συγγράμματα καταλιπὼν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἄριστα πάντα καὶ σοφώτατα, καὶ οἷα ὁ πᾶς αἰὼν δικαίως ἀποθαυμάσει· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτέτατο· πολλὰ δὲ καὶ καμὼν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐξεδήμησεν ἀγίως πρὸς Κύριον ὁ πολύαθλος, ὑπερόριος ἐν τῇ τῶν Ἀρμενικῶν Μονῇ, ὡς ἐν Κομάνοις ὁ θεῖος Χρυσόστομος. Τὸ δὲ ἱερὸν καὶ πάντιμον αὐτοῦ σῶμα ἐναπετέθη ἐν τῇ Μονῇ τῇ λεγομένῃ τῆς Ἐρημίας, ἢ Ἡρεμίας. Καὶ πάλαι μὲν ἐτελείτο ἡ ἀγιωτῆ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Προφητεῖῳ, ἦτοι Ναῷ, τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βηπτιστοῦ Ἰωάννου, τῷ ὄντι ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ τῆς Ἡρεμίας, νῦν δὲ τελεῖται ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Ἱερᾷ καὶ Πατριαρχικῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐνθα ἤδη συνέστη καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης.

Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θνητόλος,
 Ἄγρυπνός ἐστι καὶ θανάτων ποιμνὴς φύλαξ.
 Ἄγλακὸν ἡελίοιο λίπε Βουκόλος ἔκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ.

Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἡλίου καὶ πόδας.
 Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κέραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Φαύστης καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Εὐύλασιου καὶ Μαξίμου.

Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος·
 Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φαύστου, Βασιλείου, καὶ Σιλουανοῦ, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Δαρείου.

Τριῶν συνάθλων, ἐν διὰ ξίφους τέλος.
 Οἱ τὸν Θεὸν φρονοῦσιν ἐν τε καὶ τρίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου.

Ἐκ γῆς συνέστη σῶμα Βαρσανουρίου,
Καὶ γῆν ὑπέληθε, τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου
Προφήτου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Βαρσανουρίου.

Δίκαιόν ἐστιν, ὦ Ἰωάννη ἄμικ,
Τάττειν σε ὧδε, τῷ φίλῳ διδασκάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ ἐν Λυκῷ τῇ πόλει, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τὸν ἐν Λυκῷ δὲ ποῦ Ἰωάννην θέμις,
Τάττειν ὅτι μὴ, ὧδ' Ἰωάννη ἄμικ;

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρον πρὸς Οὐράνια, Πάτερ σκηνώματα, καὶ προσπελάσας
Θεῷ, μεθέξει θεούμενος, ἐνθεος γέγονας ψάλλων Ὅσιε· ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Πάτερ πανεύφημε, ὡς ἐν Ἡλίοις τρι-
σὶν, ἀμέριστον ἄτμημον σέβειν Θεότητα, ἣ καὶ ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανίερος ἡ θεία καὶ θεάρεστος ὁμολογία σου· ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθεὶς,
Θεῷ εὐηρέστησας, Πάτερ τρισόλβιε, ἀγαλλόμενος τῇ ἐκτιμῆσει Ὅσιε, τῶν
παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐναπέφηνας, θείας λυτρώσεως, τὸν λυτρωτὴν τοῦ
παντός, τεκούσα Πανάμωμε, ὧ πάντες ψάλλομεν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πα-
τέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ρέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσι, Φώ-
τιε πανθαύμαστε, ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, ὡς Ὀρθοδόξων ἔρεισμα, Πάτερ καὶ καύ-
χημα, τὸν Κύριον ὑμνοῦντες ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁρμῷ γαληνῷ σὺ προσωρμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπωσάμενος, εἶχες γὰρ
ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν Κυβερνήτην Κύριον, Φώτιε πάνσοφε, τὸν
νεύματι τὰ πάντα ποιοῦντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φῶς τὸ τριλαμπές τῆς ὑπερθέου, Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν φῶς σε δεύτερον, ἔδει-
ξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν Ὀρθόδοξον, αἰρετικὴν δὲ φάλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα,
καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρόδον ἐν ἀκάνθαις εὐρηκώς σε, καὶ ἄνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύσομον, κρῖ-
νόν τε πανάσπιλον, Δέσποινα θεόνυμφε, ὁ σὸς νυμφίος ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε,
καὶ κόσμον εὐωδίασε πάντα, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής. Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐν Ἱεράρχαις ὑπέρλαμπρον φωστῆρα.

Ὀλον ἑμαυτὸν, προσάγω θεσπέσιε, τῇ θείᾳ σκέπη σου· ὡς Ἀρχιεράρχης δὲ, τὴν
ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα, παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, ἐμῶν σφαλμάτων
σειρᾶς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ θείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἠρθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον ἐνδοξε, Πάτερ γηγίνων ῥυσθεὶς, καὶ τῷ Παντοκράτορι,
καὶ τρισηλίῳ φωτὶ παρίστασαι, μετὰ τῶν ἄνω Τάξεων, καὶ τῇ ἐκεῖθεν τρυφᾶς,
πεμπομένη, λάμψει τρισμακάριε, καὶ ἡμᾶς φρουκτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Ὡς τις ἀριστεύς, ἐφάνης κατήγορος πλάνης αἰρέσεως· τῆς Ὀρθοδοξίας δὲ, Ἱεροκῆρυξ
θεῖος συνήγορος, σὺν Ἰγνατίῳ, Φώτιε, οὐ καὶ διάδοχος, καὶ τῶν τρόπων, καὶ τοῦ
θρόνου γέγονας, καὶ πρεσβεύεις μεθ' οὗ πρὸς τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὀλον με Θεός, θεῶσαι βουλόμενος, ὅλος ἐνοῦταί σοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτο-
μεῖται πᾶσι Μυστήριον· τίκεις Παρθένος ἄφθορος, καὶ σὰρξ ὁράται Θεός· ὃν ὑ-
μνοῦντες, σὲ νῦν μακαρίζομεν, Μαριὰμ· ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προστάτην σε θερμότατον, ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, λαμπρὸν διδάσκαλον Πάτερ, διὸ
Παιδρῶς τὴν σὴν μνήμην, πανηγυρίζει κράζουσα, αἰεὶ σκέπε τὴν ποιμνὴν σου, καὶ
φύλαττε ἀπήμονα, αἰρέσεώς τε καὶ βλάβης, Ἀρχιεράρχα Κυρίου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴθρονες, Πᾶσα πνοή· ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν
στίχ. Προσόμοια δ', ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὸν θεῖον, ἀνευφημήσωμεν, Ἀρχιεράρχην ὄντως καὶ διδάσκαλον μέ-
γαν, τὸν κήρυκα τοῦ λόγου, τὸν θαυμαστὸν Ἰσαπόστολον Φώτιον· καὶ γὰρ ἐπέστη
ἢ τούτου πανευκλεῆς, μνήμη ἅπαντας εὐφραίνουσα.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν Φώτιε, ὡς τῆς εἰρήνης φίλον, τῆς ἀγάπης ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ ἰαμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν τῶν τιμώντων σε μακάριε.

Τοῖς Ἀποστόλοις συνήφθης, ὡς Ἰσαπόστολος· καὶ γὰρ σὺ Βουλγαρίας, Σλαβικῆς τε ἀπάσης, φυλῆς ὁ θεῖος κῆρυξ, ἀναδειχθεὶς, τῷ Χριστῷ ταύτην ἤγαγες, ἀναγεννήσας βαπτίσματι τῷ σεπτῷ, ἣν καὶ φύλαττε Ὁρθόδοξον.

Τοῦ ἐπὶ γῆς ἐωσφόρου, φυσιωθέντος δεινῶς, καὶ θρόνον αὐτοῦ θέντος ὑπεράνω τῶν ἄστρον, πρῶτος σὺ ζηλώσας ὡς Μιχαὴλ, ἀνεβόησας ἐνδοξε· στῶμεν καλῶς· στῶμεν πάντες ἐν ταῖς σεπταῖς, τῶν Πατέρων παραδόσεσι.

Δόξα, ἦχος π.λ. α'.

Οπου ἐπικληθῆ σου τὸ ὄνομα φερώνουμε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσβλέπειν ὁ πεσὼν ἐωσφόρος· διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Ἱεράρχα Φώτιε.

Καὶ νῦν· τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καρόνος τῆς Ἑορτῆς ἡ γ' ὥδη, καὶ τοῦ Ἁγίου ἡ σ'. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆτει Νοεμβρίῳ ιγ'. Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ λαμπρότατος τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας μύστης, Ὁρθοδόξων προασπιστής, Ἰαχοδόξων μάστιξ, Ἱεραρχίας κλέος, ὁ μέγας θεοφάντωρ, Φώτιε Ἅγιε.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΔΟΞΑ.

Στον Πρόεδρο Πρωτοκλήριον Κ. Κομελειαν
 Λαοαρχίδης
 21.11. 1982
 Αθήνας

